

Vrijdag 16 augustus 1918 – ochtendeditie

Havre, 15 augustus. De ministerraad heeft vandaag onder voorzitterschap van Cooreman vergaderd en zich met de bevoorrading van bezet België alsmede met de toestand der geïnterneerden in Nederland bezig gehouden.

Te Havre ontvangen berichten behelzen, dat het kamerlid Destrée, Belgisch gezant in Rusland, zich, om volkomen veilig te zijn, te Tokio heeft teruggetrokken en zijn memoires te boek stelt.

En Nauenbericht meldt, dat het centrale Vlaamse persbureau te Brussel niets wil weten van de Belgische parlementaire commissie, die te Havre ter regeling van de talenkwestie in België werd samengesteld. Het bureau zegt: in de genoemde commissie zitten naast vijf Walen, die in de zaak, waar het om draait, niets in te brengen hebben, zes politici, die in Vlaanderen tot kamerlid werden gekozen. Hoeveel de meeste van deze heren voor de rechtmatige eisen van het Vlaamse volk over hebben, blijkt voldoende uit hun vroegere houding in de kamer. Theodor stemde tegen het wetsontwerp, dat als onderwijstaal op de volksscholen van de Vlaamse gemeenten het Nederlands, op die in de Waalse het Frans aanwees. Devèze onthield zich bij die gelegenheid van stemmen, daar hem volgens zijn eigen woorden het ontwerp "overdreven" voorkwam. Buysse en Pecher stemden tegen het door de Vlaamse kamergroep ingediende wetsontwerp, volgens hetwelk het leger in Vlaamse en Waalse eenheden zou worden verdeeld. Zij zijn er derhalve verantwoordelijk voor, dat thans Vlaamse soldaten onder vreemde aanvoering de dood worden ingestuurd, terwijl zelfs de koloniale groepen der entente in hun eigen taal worden gecommandeerd. De vorming van een parlementaire commissie tot onderzoek van de talenkwestie, een commissie, waarin van de 11

leden negen anti Vlaams zijn, voelen alle bewuste Vlamingen als een hoon, het Vlaamse volksgevoel aangedaan.

Vrijdag 16 augustus 1918 – avondeditie

Londen, 14 augustus. We hebben 22 ton bommen op Péronne, Roisel en de munitieopslagplaats bij Engel geworpen, benevens op de haven van Brugge. We vernielden 22 vliegtuigen en dreven er zes stuurloos naar omlaag, en missen er zelf 15.

Belgische geïnterneerden.

Het interneringskamp te Harderwijk blijft daar gevestigd. Geïnterneerden uit het kamp te Zeist worden naar Harderwijk overgebracht.

Men meldt ons uit Oostburg:

Gisteren is het een buitengewone dag geweest vanwege het veelvuldig vliegen en bommen gooien en schieten uit de richting van Ieper. 's Avonds om 11 uur begon er een bomaanval op de omgeving van Brugge en langs de Belgische kust uit vliegtuigen, zo aanhoudend, langdurig en hevig als nog nimmer gezien en gehoord werd. Het afweergeschut was zo geweldig, dat alles hier stond te trillen en aan slapen niet te denken viel. Een paar maal kwam ons kustgeschut in actie.

Men schrijft ons:

De bewering van Nauen in het bericht in het ochtendblad van de N. R. C. van donderdag, als zou de directeur van de XXe Siècle, het te Parijs verschijnende Belgische blad, in zijn krant geschreven hebben, dat een Belgisch offensief in de eerste plaats tot doel moet hebben,

zoveel Vlamingen als maar mogelijk is om te brengen, teneinde evenwicht tussen de rassen te bewerkstelligen – lijkt of geheel verzonnen of foutief overgebracht.

Zoals ze daar staan, zijn deze woorden nonsens. Want men onderneemt toch geen offensief met zijn eigen soldaten, om deze soldaten om te brengen – er zijn 80% Vlamingen in het Belgisch leger – en de vijand te laten triomferen ... Bovendien zal al wie genoemd blad geregeld leest, wat er hem ook in tegen de borst stuit, moeten getuigen, dat het iets dergelijks niet kan gedrukt hebben: de XXe Siècle beweert de Vlamingen niet ongenegen te zijn – ze had voor de oorlog haar talrijkste abonnees in Vlaanderen; ze is nu alleen gebeten op de activisten en hun aanhang, – wat een verschil uitmaakt. Ook zou de Belgische censuur zulke woorden niet toegelaten hebben: allerminst in de XXe Siècle, waartegen zij in de laatste tijd zeer streng te werk gaat; het blad, dat eens een steun was voor de Belgische regering, is nu verwoed antiregeringsgezind geworden.

Er moet hier een seinvergissing hebben plaatsgegrepen. Zelfs de naam van de directeur van het blad, die Neuray, wordt verkeerd opgegeven als Neurcy. Indien in plaats van "Vlamingen" het woord "Duitsers" kwam te staan, dan kreeg de gemelde verklaring een zin geheel in de geest van de XXe Siècle.